

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi K. R.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn.
V S 176/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 14 czerwca 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżąca K. R., pismem datowanym na 2 marca 2023 r., wniosła skargę na
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu sądowym, toczącym się przed Sądem
Apelacyjnym w Gdańsku pod sygn. V S 176/22, żądając:

1. stwierdzenia, że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku
w sprawie ze skargi z 29 października 2022 r. o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym ostatecznym postanowieniem z 20 stycznia
2022 r., sygn. I S 5/22, o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania
przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy w sprawie sygn. I C 358/04
o nakazanie i zapłatę, doszło do przewlekłości postępowania,
2. zalecenia podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty
odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie, poprzez wyznaczenie w
terminie 21 dni terminu rozprawy;

3. w razie uwzględnienia wniosku zobowiązanie sądu do wydania wyroku, zawiadamiając o tym skarżącą albo orzeczenie co do istoty sprawy jednocześnie stwierdzając, czy niewydanie wyroku przez sąd nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa (art. 477¹⁴ § 3 k.p.c.);
4. przyznanie od Skarbu Państwa na jej rzecz sumy pieniężnej w kwocie 20 000 zł za przewlekłość postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę jako niedopuszczalną należy odrzucić.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy doszło do przewlekłości postępowania, przez co naruszono jej prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 u.s.p.p., jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym – właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Najwyższy.

W myśl art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Kwestia zdolności postulacyjnej strony nie została uregulowana w u.s.p.p., dlatego konieczne jest odniesienie się do przepisów właściwych dla zaskarżonego postępowania.

Wniesiona przez skarżącą skarga na przewlekłość postępowania dotyczy postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie pod sygn. akt V S 176/22, co do którego właściwe pozostają przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1805 ze zm., dalej: „k.p.c.”).

Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przepis ten znajduje zastosowanie również w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli do jej rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005, nr 5, poz. 71 – zasada prawna; a także postanowienie Sądu Najwyższego: z 2 lutego 2021 r., I NSP 174/20; z 6 lutego 2021 r., I NSP 169/20; z 1 września 2021 r., I NSP 135/21; z 23 marca 2022 r., I NSP 42/22).

Skarżąca wniosła do Sądu Najwyższego pismo zawierające skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki osobiście. Z treści wywiedzionej w niniejszej sprawie skargi nie wynika, aby skarżąca należała do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym. W konsekwencji w niniejszej sprawie nie dopełniono obowiązku wynikającego z art. 87¹ § 1 k.p.c. Tym samym, wniesiona przez skarżącą skarga na przewlekłość postępowania jest niedopuszczalna z mocy ustawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego: z 19 czerwca 2017 r., III SPP 32/17; z października 2019 r., I NSP 103/19; z 16 kwietnia 2019 r., I NSP 5/19; z 21 marca 2019 r., I NSP 1/19).

Z uwagi na powyższe, postanowiono jak na wstępie.

MR

[ms]

